

ԼՅՐԱՅՏԵԱՅ յարգը ճանչնալն ու
անոնց յիշատակը ստեպ ընելը՝ շատ
քաղցր ու գովելի բան է։ ԼՅՐԱՅԻՍԻ
քաղցրութե ճաշակը մասնաւոր կեր
պով կընորոգուի ամէն տարի մեր
ՍԽԻԹարեան միաբանութեան մէջ
ապրիլի 27ին, որ ՍԽԻԹար աբբա-
հօր վախճանելուն տարեդարձն է։
ՍԽԻԹարն ան օրը հանդէս կըլայ, ու
միաբաններէն մէկը հրաւիրելոց առ-
ջին ներբող կըխօսի իրենց երջանիկ
հիմնադրին վրայ, մէջ բերելով իր
զանազան կատարելութիւններն ու
առաքինութիւնները, որոնցմով բո-
լոր կենացը մէջ աշխատեւ է յո-
գուտ եկեղեցւոյ և ՚ի սէր ազգին,
և մերմիաբանութիւնը հաստատելով
իր աշխատանքն ու արդիւնքը մէկ
կերպով մը մշտընջենաւոր ըրեր է։
Եւ աս երախտագիտութեան յիշա-
տակին քաղցր պտուղներուն մէկն
ալ ան է, որ միաբանները աւելի
կըյորդորուին իրենց նախահօրը օրի-
նակին հետեւելու, և օր ըստ օրէ ա-
ռաջ երթալով՝ իր արդիւնքը պայ-
ծառացընելու։ ԼՅՐ տարի կարգա-
ցուած գովեստը բանաստեղծական
տաղերգութիւն մը ըլլալով, մեր ըն-
թերցողաց անոր ճաշակը տանք, ու
հոս սկզբնաւորութիւնը դնենք։

[illegible]

Ինչ, երկին, զԱյրն երգեա, որ յազգէ հողածին
վերառեալ հրաշացաւ որպէս մարդ երկնային .
Ինքն ողջոյն լուսազգեաց իբր արփի գերակայ ,
եւ զերկրորդն ըզխաւար փարատեաց թորգումայ :
Ինչ գարձեալ զայն ասա . այրն անյանջ զի է զի
Բազմադէմ լըլկանօք տանջեցաւ յաշխարհի .
Բայց և ճեռ զիւր ձրգեաց ՚ի նորոգ գերգաստան ,
Բերկրեցաւ ծրննդովք , բերկրեցիւ և յապայն :

Պերճ երկիր բարձրաբերձ կայ 'ի յեւս արեգին ,
Ատոուածեան լուսալիւր աջք 'ի նա գիտեցին :
Զի Թէ են այլ սահմանք հաստողին գործ ձեռաց ,
Սա նորայն հրաշարուեստ մանրակախտ գործ մա-
տանց :
Իարաստան արնկեցաւ . նոր էր հողն , նոր էր քուր .

Զի անդ. տունկէք ծափս յոստոց տան սօսին հրա-
շարուր:

Բաճէ, հող տիպ բերէր զանմարմին աշխարհին .
Բուսածինն տայր հանձար ըլ բարւոյ, ըզարին :
Տունէ ջրածին զնարգ տայր զանմահիցն ըզտիպար .
Քաշ ուրեմն հրաշարուեստ զայն կոչեաց իմ
բնար :

Մարդ մարմնով ապագէն կայ անդէն (Թագաւոր,
Ճիրանաց և Ժանեաց երկի ահաւոր :

Քառասնեայ ժողովուրդ, ամենեաց գերդաստան,
Մագլաւոր դիւախանձ երկոտնեայ բազմեամ՝
Անդ խմբին կարգ ՚ի կարգ և մընան Աբբային,
Զոր օրէնս, զոր հրաման տայ իւրեանց երամին:
Եւ անձնիւր ընկալեալ կարգ զիւրեանց և զանուն,
Կէսք ՚ի յորջ բայանան, կէսք սրած և զօգ հերձոռն:
Անդ բնութի փոփոխեալ, զոր զարդիս տեսանեմք,
Զըննող էր կերպարանն, ոչ ցուցաւ այլ ուրեք:
Ասէիր, այն երկիր նորագգի կենդանեաց
Վերբերիչ հրաչազաւ ՚ի ծոցոյն նորասրանչ:

2ի վագերը, առիւծունը, են գառանց հանգու-
նակը,

Ինչք պիտակք, ընձառուծք են ձեռաց ընդէլակք:
Չէ այս շատ. ո՞վ, այլ ինչ տեսանեմ հրաշագան.
Հողն երկրիս խառնեցաւ ընդ պատկեր տիրական:
Պանծացիր դու, երկիր. զի և մարդ առաջին
Անդ սնաւ, անդ քայլեաց, զօդ շնէր ըզբոյլն:
Զուարթացիր, իմ ըրնար, և յերկրորդ ըստեղծման,
Երբ երկինք և երկիր 'ի կայից սարսեցան.
Ջուրք յորդեալ Դեւակեանք զտիեզերս պատե-
ցին,

Եւ սահանք երկնահոյք ըզբերանս պարզեցին :
 Կաւագործ նահապեան առ ի քեզ ըզկայեան .
 Մեր Մասիւն էր յայիժամ աշխարհի որորան :
 Ի Մասեաց ի գարէն էջ բնու[թիւնս նորաստեղծ ,
 Եւ աշխարհ կաց յաւճիւռս յիւրն ի մայր երկնա
 բերձ :

Դեռ 'ի սա ակնարկէր իբր յերկրի 'ի յերկին ,
 Զի բազում գիւցազոռնք զօդ սորա շնչեցին :
 Անդ քայլէր Քսիսիւթրէս գիւցազանց նահապետ ,
 Անդ Տիտանն և Զբրուանն , անդ արին մեր Յաբեթ .
 Եւ անդ մեզ , իբր 'ի բնոյ քաղազանց դարաստին ,
 Գեղեցիկ շառաւիղք ո՛վ զիմրդ չաբէլցին :
 Անդ կոխեաց մեծ Նրսիսյն մեր նախնին գիւցա-
 զանս ,

Ճէտ տորա քաջազունք, որ 'ի վէպս հրաշանան .
 Եւ Թէպէտ փոքր յաճու, գործ ցուցին աննրման .
 Մէր Պերթիժք, Վինէոսք, Պողկափեմք գիւցազունք,
 Լեռնասուն ընդ Պարկաց կրուուեցան աննրկունք :
 Ահ արկին մահապոյժ չարաթոյն վիշապաց ,
 Եւ գեանքոյ մուխ արեամբ տէգ շարժեն գեղար-
 գանն :

Ուր պարծանքն առաջին հայրենեաց մեծն Արամ
Նիւբարայ արհաւիրքն ընդ հըսկայն ընդ Բարչամ.
Ուր գոռնեանն Երուանդեան վեհ հայկեանն Ա.
Երիցէս

Վիշապին ըզջըցունա ենթադրեր սոսկապէս :
Ուր Վահագն հերակէս զոր երկին և երկիր
Երկնեցին ախոյեան վիշապաց մարտագիր :

Մի այլ շատ, իմ քրնար, զիմ ըզքաջս յուշ ա-
ծեր,

Զի մի յերգ քո յապայն զաւ ածցես կարեւնք :